

UNHCR
The UN Refugee Agency

Προστατεύοντας τους Πρόσφυγες

ΚΥΠΡΟΣ

Cyprus

Περιεχόμενα

Η αποστολή μας-----	3
Ποιος είναι πρόσφυγας; -----	3
Γιατί οι πρόσφυγες χρειάζονται προστασία; ----	4
Ποιος προστατεύει τους πρόσφυγες; -----	4
Η Ύπατης Αρμοστεία και η Σύμβαση του 1951--	5
Πού δουλεύουμε; -----	6
Η Ύπατης Αρμοστεία στην Κύπρο -----	7
Τα πρώτα χρόνια -----	7
Το επίκεντρο σήμερα -----	8
10 Προτεραιότητες -----	10
Δουλεύοντας απο κοινού -----	21
Τάσεις σε σχέση με το άσυλο -----	25
Συχνές ερωτήσεις -----	28

**Γραφείο στην Κύπρο της Υ.Α. του ΟΗΕ
για τους Πρόσφυγες, Δεκέμβριος 2017**

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΣ

UNHCR - The UN
Refugee Agency

Η προστασία βρίσκεται στο επίκεντρο της εντολής της Ύπατης Αρμοστείας. Προστασία, με απλά λόγια σημαίνει, ευθύνη για την αποκατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των επηρεαζόμενων ατόμων: ιδιαίτερα του δικαιώματος στη ζωή, στο να μην υποβάλλονται σε βασανιστήρια ή διακρίσεις, στη διασφάλιση του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και στη διατήρηση της οικογένειας του ατόμου. Προστασία περιλαμβάνει επίσης τη δημιουργία ενός εποικοδομητικού περιβάλλοντος, ώστε το άτομο να έχει εύλογες πιθανότητες να απολαμβάνει τα προαναφερόμενα καθώς και άλλα δικαιώματα, μέχρι να εξευρεθεί μόνιμη λύση στα συγκεκριμένα προβλήματα.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ιδρύθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το 1950 προκειμένου να συνδράμει εκατομμύρια προσφύγων στον απόηχο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Έκτοτε, και με το προσφυγικό να έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρη την υφήλιο, η Υ.Α. έχει συμβάλει στην επίλυση προσφυγικών προβλημάτων ανά το παγκόσμιο, ενώ δύο φορές, το 1954 και το 1981, τιμήθηκε με το Νόμπελ Ειρήνης για την προσφορά της. Σήμερα, η σημαντικότερη λειτουργία της Υ.Α. είναι η διεθνής προστασία: να διασφαλίσει ότι οι πρόσφυγες δεν θα σταλούν πίσω στη χώρα από την οποία διέφυγαν, και ότι τα βασικά τους δικαιώματα θα τύχουν σεβασμού.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ;

Σύμφωνα με το Άρθρο 1Α της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, πρόσφυγας είναι κάποιος που:

«βρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα ή της χώρας όπου είχε τη συνήθη διαμονή του και εξαιτίας δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων δεν δύναται ή δεν επιθυμεί να απολαμβάνει την προστασία της χώρας αυτής, ή εξαιτίας φόβου διώξεως, να επιστρέψει σε αυτήν».

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ;

Οι κυβερνήσεις συνήθως διασφαλίζουν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τη σωματική ασφάλεια των πολιτών τους. Όταν οι κυβερνήσεις είτε δεν επιθυμούν είτε δεν είναι σε θέση να το πράξουν, τα άτομα ενδέχεται να υποστούν τόσο σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, ώστε να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν

τα σπίτια τους, τις κοινότητες και τις οικογένειές τους, προκειμένου να αναζητήσουν ασφάλεια σε άλλη χώρα. Εφόσον, εξ ορισμού, οι πρόσφυγες δεν προστατεύονται από τις κυβερνήσεις τους, η διεθνής κοινότητα παρεμβαίνει για να διασφαλίσει τα δικαιώματα και τη σωματική τους ασφάλεια.

ΠΟΙΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ;

Η προστασία των προσφύγων είναι πρωταρχική ευθύνη των κρατών. Οι χώρες που υπέγραψαν τη Σύμβαση του 1951 είναι υποχρεωμένες να προστατεύουν τους πρόσφυγες που βρίσκονται στην επικράτειά τους και να τους συμπεριφέρονται σύμφωνα με τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα. Ο βασικός ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας ως προς τη διεκδίκηση διεθνούς προστασίας είναι να διασφαλίσει ότι τα κράτη γνωρίζουν και τηρούν την υποχρέωσή τους να προστατεύουν τους πρόσφυγες και τους αιτητές ασύλου. Ωστόσο, η Ύπατη Αρμοστεία δεν είναι υπερεθνική οργάνωση και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υποκατάστατο της κυβερνητικής ευθύνης. Συνεπώς, ο ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας συμπληρώνει το ρόλο των Κρατών και συνεισφέρει στην προστασία των προσφύγων ως εξής:

- Προωθώντας την πρόσβαση σε συμβάσεις και νόμους για τους πρόσφυγες, και την αποτελεσματική εφαρμογή τους.
- Διασφαλίζοντας ότι οι πρόσφυγες τυγχάνουν μεταχείρισης σύμφωνα με τα διεθνώς αναγνωρισμένα νομικά πρότυπα.
- Διασφαλίζοντας ότι οι πρόσφυγες λαμβάνουν άσυλο και δεν εξαναγκάζονται να γυρίσουν σε χώρες όπου θα απειλούνταν η ζωή ή η ελευθερία τους.
- Προωθώντας τις κατάλληλες διαδικασίες καθορισμού της ιδιότητας του πρόσφυγα, σύμφωνα με τον ορισμό της Σύμβασης του 1951 και/ή άλλους ορισμούς που διατυπώνονται σε περιφερειακά όργανα.
- Επιδιώκοντας μόνιμες λύσεις στο δράμα των προσφύγων.

Η Υ.Α. ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ 1951

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες λειτουργεί ως θεματοφύλακας της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων και το Πρωτόκολλο του 1967. Αναμένεται από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ότι θα συνεργάζονται με την Ύπατη Αρμοστεία προκειμένου να διασφαλισουν ότι τα δικαιώματα των προσφύγων, όπως αυτά ορίζονται στη Σύμβαση, τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας. Αυτά περιλαμβάνουν:

- Το δικαίωμα να μην επιστραφούν σε συνθήκες δίωξης ή απειλής δίωξης (αρχή της μη-επαναπροώθησης).
- Το δικαίωμα να τους παρέχεται προστασία χωρίς διακρίσεις.
- Το δικαίωμα να μην τους επιβάλλονται ποινικές κυρώσεις για παράνομη είσοδο ή διαμονή στη χώρα όπου ζητούν άσυλο, καθώς διωκόμενα άτομα δεν αναμένεται να έχουν εγκαταλείψει τη χώρα τους και να εισέλθουν σε άλλη χώρα διά της κανονικής οδού.
- Το δικαίωμα να μην απελαθούν, παρά μόνο σε συγκεκριμένες, εξαιρετικές περιπτώσεις για λόγους εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης.
- Το δικαίωμα σε ελάχιστες αποδεκτές συνθήκες διαμονής, που θα περιλαμβάνουν: ελευθερία διακίνησης, το δικαίωμα μόρφωσης και μισθωτής απασχόλησης ή αυτοαπασχόλησης, πρόσβαση σε δημόσια βοήθεια και αρωγή, περιλαμβανομένων υγειονομικών διευκολύνσεων, τη δυνατότητα απόκτησης και διάθεσης περιουσίας και το δικαίωμα να εξασφαλίσουν ταξιδιωτικά έγγραφα και δελτία ταυτότητας.
- Αναμένεται επίσης από τα κράτη που έχουν προσχωρήσει στη Σύμβαση να διευκολύνουν την πολιτογράφηση των προσφύγων, μειώνοντας τα νομικά και διοικητικά εμπόδια τα οποία δυσχεραίνουν την απόκτηση ιθαγένειας, και να υποστηρίζουν ενεργά την οικογενειακή επανένωση των προσφύγων.

CONVENTION RELATING TO THE STATUS OF REFUGEES

PREAMBLE

THE HIGH CONTRACTING PARTIES,

CONSIDERING that the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly have affirmed the principle that human beings shall enjoy fundamental rights and freedoms without discrimination,

CONSIDERING that the United Nations has, on various occasions, manifested its profound concern for refugees and endeavoured to assure refugees the widest possible exercise of these fundamental rights and freedoms,

CONSIDERING that it is desirable to revise and consolidate previous international agreements relating to the status of refugees and to extend the scope of and protection accorded by such instruments by means of a new agreement,

CONSIDERING that the grant of asylum may place unduly heavy burdens on certain countries, and that a satisfactory solution of a problem of which the United Nations has recognized the international scope and nature cannot therefore be achieved without international co-operation,

EXPRESSING the wish that all States, recognizing the social and humanitarian nature of the problem of refugees, will do everything within their power to prevent this problem from becoming a cause of tension between States,

NOTING that the United Nations High Commissioner for Refugees is charged with the task of supervising international conventions providing for the protection of refugees, and recognizing that the effective co-ordination of measures taken to deal with this problem will depend upon the co-operation of States with the High Commissioner,

HAVE AGREED as follows:

ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ

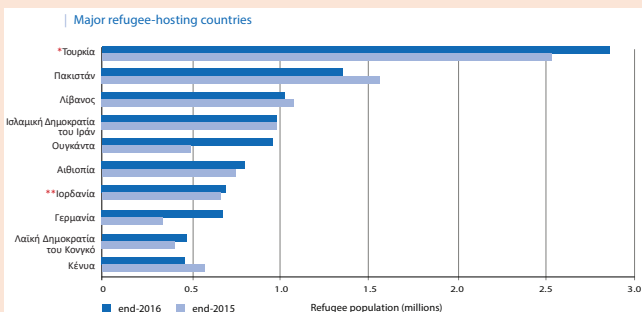
Αυτή τη στιγμή, 65.6 εκατομμύρια άνθρωποι ανά τον κόσμο έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Πρόκειται για το υψηλότερο καταγεγραμμένο επίπεδο εκποτισμού. Ανάμεσά τους σχεδόν 22.5 εκατομμύρια είναι πρόσφυγες, οι περισσότεροι από τους μισούς κάτω των 18. Σε έναν κόσμο όπου σχεδόν 20 άνθρωποι το λεπτό εκτοπίζονται βίαια λόγω συγκρούσεων ή διώξεων, το έργο μας στην Υ.Α. του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες είναι σημαντικότερο από ποτέ.

Υπάρχουν επίσης 10 εκατομμύρια ανιθαγενείς, που δεν τους έχει χορηγηθεί ιθαγένεια και πρόσβαση σε στοιχειώδη δικαιώματα όπως μόρφωση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, απασχόληση και ελεύθερη διακίνηση.

Η Υ.Α. του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες εργοδοτεί σχεδόν 11,000 υπαλλήλους σε 130 χώρες ανά τον κόσμο, από μεγάλες πρωτεύουσες μέχρι απομακρυσμένες και συχνά επικίνδυνες περιοχές στην Αφρική, την Αμερική, την Ασία και τον Ειρηνικό, την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή. Μόλις 7% των υπαλλήλων της Υ.Α. είναι διορισμένοι στα κεντρικά γραφεία στη Γενεύη. Η συντριπτική πλειονότητα, που ανέρχεται στο 87%, εργάζονται επί τόπου, συνδράμοντας τα πιο ευάλωτα θύματα εκποτισμού.

Εκεί όπου φτάνουν πρόσφυγες, η Υ.Α. εργάζεται στενά με τις κυβερνήσεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι τηρείται η Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες.

Οι δέκα βασικότερες χώρες υποδοχής προσφύγων:

* Refugee figure for Syrians in Turkey was a Government estimate.

** Includes 33,100 Iraqi refugees registered with UNHCR in Jordan. The Government estimated the number of Iraqis at 400,000 individuals at the end of March 2015. This includes refugees and other categories of Iraqis.

Η ΎΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Ύπατος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Σαντρουντίν Αγά Χαν, επισκέπτεται την Κυθρέα στα πλαίσια της αποστολής του στην Κύπρο. ©UNHCR/Υ. Ναγατα/Σεπτέμβριος 1974

Στις 10 Αυγούστου 1974, ο τότε Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, Κουρτ Βάλντχαϊμ, ανακοίνωσε τον διορισμό του Σαντρουντίν Αγά Χαν, τότε Ύπατου Αρμοστή του ΟΗΕ, ως συντονιστή της ανθρωπιστικής βοήθειας για την Κύπρο. Λίγες μέρες μετά τον διορισμό, ο Ύπατος Αρμοστής και δύο υπάλληλοι της Υ.Α. έφτασαν στο νησί προκειμένου να αποτιμήσουν από πρώτο χέρι τις πιο επείγουσες ανάγκες βοήθειας. Μια αρχική έκκληση για \$22

εκατομμύρια έγινε από τον Ύπατο Αρμοστή τον Σεπτέμβριο, προκειμένου να καλυφθούν επείγουσες ανάγκες στέγασης και διατροφής, και για οικιακό και κοινοτικό εξοπλισμό. Μέχρι τον Δεκέμβριο του 1974, ο στόχος των \$22 ξεπεράστηκε, καθώς η συνολική αξία των εισφορών ανήλθε στα \$23.4 εκατομμύρια. Τα τρία πρώτα χρόνια της επιχείρησης έκτακτης ανάγκης στην Κύπρο, η Υ.Α. του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες εκταμίευσε περισσότερα από \$83 εκατομμύρια για ανθρωπιστική βοήθεια προς τους εκτοπισμένους πληθυσμούς και των δύο κοινοτήτων. Οι πόροι για τα προγράμματα βοήθειας προήλθαν κυρίως από την κυβέρνηση των ΗΠΑ, ενώ η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα πρόσφερε τρόφιμα.

Αυτό που η διεθνής κοινότητα ανέμενε ότι θα ήταν μια βραχυπρόθεσμη συμμετοχή της Υ.Α. διήρκεσε για περισσότερα από 23 χρόνια.

Η ανθρωπιστική βοήθεια της Υ.Α. προς εκτοπισμένους Κυπρίους εξελίχθηκε σταδιακά από βοήθεια έκτακτης ανάγκης σε ενίσχυση των θεσμών και υποδομών, που δέχονταν τεράστια πίεση λόγω της μετακίνησης του πληθυσμού (π.χ. σχολεία, νοσοκομεία), και εν τέλει σε ενίσχυση δικονομικών προγραμμάτων προορισμένων να λειτουργήσουν ως γέφυρες επικοινωνίας και διαλόγου, με στόχο τη βελτίωση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και καλής πίστης ανάμεσα στις δύο κοινότητες.

Μέχρι το 1998, η ανάγκη ανθρωπιστικής βοήθειας για τους εσωτερικά εκτοπισμένους Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους είχε μειωθεί και η Υ.Α. ανέθεσε το έργο της σε άλλες υπηρεσίες του ΟΗΕ, υπεύθυνες για αναπτυξιακά προγράμματα.

Το 1998, άρχισαν να φτάνουν στο νησί βάρκες με μεγάλους αριθμούς αιτητών ασύλου και μεταναστών. Υπήρχε επίσης σημαντική αύξηση στον αριθμό των αιτητών ασύλου ως αποτέλεσμα του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Λόγω έλλειψης εθνικής νομοθεσίας για τη χορήγηση ασύλου και των απαραίτητων θεσμικών διευθετήσεων και εξουσιών, οι λειτουργικές ευθύνες για την καταγραφή των αιτητών ασύλου που έφταναν στο νησί από άλλες χώρες, καθώς και η εξέταση των αιτήσεων τους για καθεστώς πρόσφυγα, είχαν περιέλθει στην Ύπατη Αρμοστεία. Σταδιακά, η κυβέρνηση άρχισε να αναπτύσσει νομοθετικό πλαίσιο και τις απαραίτητες διαδικασίες και δυνατότητες για ένα πρόγραμμα προστασίας προσφύγων σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Καθodόν προς την ένταξή της στην Ε.Ε., η Κυπριακή Δημοκρατία, με την τεχνική αρωγή της Υ.Α. του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, υιοθέτησε την πρώτη της εθνική νομοθεσία για τους πρόσφυγες και διαδικασίες ασύλου το 2000, ενώ το 2002 παρέλαβε από την Υ.Α. την ευθύνη για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

ΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα, η πρωταρχική λειτουργία της Ύπατης Αρμοστείας στην Κύπρο είναι να στηρίζει την Κυβέρνηση στην περαιτέρω ανάπτυξη και ενίσχυση του νομοθετικού της πλαισίου, καθώς και των διαδικασιών και εξουσιών που θα διέπουν ένα σύστημα προστασίας προσφύγων, πλήρως εναρμονισμένο με τα διεθνή πρότυπα. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει ότι τα κενά και οι αδυναμίες στην εθνική νομοθεσία και την πρακτική σε θέματα ασύλου θα αντιμετωπιστούν επαρκώς. Ότι οι πολιτικές διαχείρισης του μεταναστευτικού θα εμπεριέχουν ασφαλιστικές δικλίδες σχετικές με την προστασία. Και ότι οι διαδικασίες καθορισμού του καθεστώτος πρόσφυγα θα διαμορφωθούν περαιτέρω, με στόχο να καταστούν τόσο δίκαιες όσο και αποτελεσματικές, και ότι θα εφαρμοστούν προγράμματα με στόχο να βοηθήσουν τους πρόσφυγες να βρουν μια βιώσιμη λύση μέσω της τοπικής ενσωμάτωσης. Για την επίτευξη των στόχων αυτών, η Υ.Α. αναλαμβάνει τις εξής δραστηριότητες:

- Να παρακολουθεί και να προάγει τον σεβασμό για τα δικαιώματα των προσφύγων και τα πρότυπα μεταχείρισης των αιτητών ασύλου, ειδικά όσον αφορά τις διαδικασίες χορήγησης ασύλου, τις συνθήκες υποδοχής και κράτησης.

- Να επηρεάζει τη νομοθεσία που αφορά τους πρόσφυγες και τους αιτητές ασύλου, παρέχοντας εξειδικευμένες συμβουλές και σχόλια για σχετικά νομοσχέδια, προκειμένου να διασφαλιστεί η εναρμόνιση με τα διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα.
- Να παρέχει τεχνική συνδρομή, νομική συμβουλή και άλλες μορφές υποστήριξης προκειμένου να βοηθήσει τις αρχές να ενισχύσουν περαιτέρω τις διαδικασίες καθορισμού καθεστώτος πρόσφυγα και να διασφαλίσουν την ποιοτική λήψη αποφάσεων.
- Να παρακολουθεί και να υποστηρίζει ενεργά την ουσιαστική πρόσβαση των ασυνόδευτων παιδιών και των παιδιών που έχουν χωριστεί από την οικογένειά τους στο εθνικό σύστημα προστασίας παιδιών μέσα από επακριβή και έγκαιρη ταυτοποίηση, καταγραφή και τεκμηρίωση, κηδεμονία και νομική εκπροσώπηση, επαρκή φροντίδα και εποπτεία, εντοπισμό και επανένωση με την οικογένεια. Κεντρική θέση στις ενέργειες αυτές κατέχει ο καθορισμός του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού.
- Να εκπαιδεύει τους κύριους εμπλεκόμενους κυβερνητικούς φορείς καθώς και φορείς της κοινωνίας των πολιτών σε βασικά θέματα προστασίας, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσφύγων, των συνθηκών υποδοχής για τους αιτητές ασύλου, μόνιμες λύσεις και την προστασία των παιδιών.
- Να προωθεί καλές πρακτικές όσον αφορά πολιτικές και μέτρα που θα στηρίξουν την αποτελεσματική ένταξη των προσφύγων στην κοινωνική, οικονομική, και πολιτιστική δομή της κυπριακής κοινωνίας, περιλαμβανομένης ενεργούς υποστήριξης για θέματα πολιτογράφησης, άδειας διαμονής επί μακρόν διαμενόντων και οικογενειακής επανένωσης.
- Να προάγει την πρόσβαση στις συμβάσεις του ΟΗΕ για το καθεστώς των ανιθαγενών.
- Να ενισχύει και να διευρύνει την πληροφόρηση του κοινού, την επιμόρφωση, ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης μέσα από δράσεις με τα ΜΜΕ, σχολικές δραστηριότητες, ειδικές εκστρατείες, σεμινάρια και τη δημιουργία δικτύων για την στήριξη των προσφύγων.
- Να ενισχύσει τη συνεργασία με ΜΚΟ και άλλους παράγοντες της κοινωνίας των πολιτών που εμπλέκονται στην προστασία των προσφύγων.

Καλύτερες συνθήκες υποδοχής για αιτητές ασύλου

Η υποδοχή ατόμων που ενδέχεται να είναι πρόσφυγες και οι συνθήκες διαβίωσής τους ενδιαφέρουν άμεσα την Υ.Α. του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Μια δίκαιη και αποδοτική πολιτική υποδοχής θα πρέπει να έχει ως βασικό στόχο την ανθρωπιστική μεταχείριση, το σεβασμό των δικαιωμάτων του αιτητή ασύλου, που να διασφαλίζει ότι, σε κάθε περίπτωση, η ζωή του είναι βιώσιμη και αξιοπρεπής. Μια τέτοια πολιτική θα πρέπει να εδράζεται στην πεποίθηση ότι οι αιτητές ασύλου είναι σε θέση – αν στηριχθούν όσον αφορά στην εκμάθηση της γλώσσας, στην ανάπτυξη δεξιοτήτων και ευκαιρίες απασχόλησης – να αναλάβουν την ευθύνη για τα ζητήματα που τους αφορούν και να συνεισφέρουν στο οικονομικό κόστος της υποδοχής τους. Η Υ.Α. θεωρεί επίσης ότι η αποτελεσματικότητα της κυβερνητικής πολιτικής υποδοχής θα πρέπει να κριθεί όχι μόνο σε σχέση με την κάλυψη των άμεσων υλικών αναγκών των αιτητών ασύλου, αλλά και ως προς τις πραγματικές προοπτικές που δημιουργεί για το μέλλον – είτε για την ενσωμάτωση όσων θα αναγνωριστούν ως πρόσφυγες, είτε για την επιστροφή και επανένταξη των υπολοίπων.

Το μοναδικό κρατικό κέντρο υποδοχής στο απομονωμένο χωριό Κοφίνου, περί τα 40-50 χλμ από τη Λευκωσία, επεκτάθηκε το 2014 ώστε να περιλαμβάνει 400 κλίνες. (μέχρι τότε, μπορούσε να φιλοξενήσει μέχρι και 70 άτομα). Αυτή τη στιγμή, το κέντρο λειτουργεί με πλήρη χωρητικότητα. Διαστέλει

περιορισμένες διευκολύνσεις όσον αφορά στην μεταφορά τις πόλεις, ενώ υπάρχουν ελάχιστες δραστηριότητες στο κέντρο που θα έκαναν την παραμονή των διαμενόντων κατά το δυνατόν πιο ευχάριστη και παραγωγική. Υπάρχουν περιορισμένες κοινωνικές υπηρεσίες και ψυχοκοινωνική αρωγή για τις ανάγκες των ευάλωτων ατόμων και τη διασφάλιση της ομαλής μετάβασής τους από το κέντρο στον αστικό ιστό, μετά την παροχή διεθνούς προστασίας. Το κέντρο δεν είναι σε καμία περίπτωση κατάλληλο για όλους τους αιτητές ασύλου, ειδικά για άτομα με συγκεκριμένες ανάγκες, π.χ. κινητικές, ιατρικές ή ψυχολογικές.

Υπάρχει επίσημα ένας καταυλισμός χωρητικότητας 350 ατόμων στην Κοκκινότριμυθιά, στα περίχωρα της Λευκωσίας. Ο καταυλισμός, που εγκαταστάθηκε το 2014 με χρηματοδότηση από την Ε.Ε. για να αντιμετωπιστεί η αυξημένη ροή από τη Συρία, προοριζόταν αποκλειστικά για περιπτώσεις έκτακτου ανάγκης και συγκεκριμένα για βραχυπρόθεσμη κάλυψη των άμεσων αναγκών στέγασης. Σε καμία περίπτωση δεν είναι κατάλληλος για φιλοξενία μεγάλων περιόδων ή κατά τη διάρκεια ψυχρών ή θερμών καιρικών συνθηκών. Επιπρόσθετα, ο καταυλισμός δεν παρέχει δραστηριότητες με βάση το φύλο και την ηλικία.

Το σύστημα των κουπονιών

Δεδομένης της περιορισμένης χωρητικότητας του Κέντρου Υποδοχής στην Κοφίνου, η μεγάλη πλειονότητα των αιτητών ασύλου διαμένουν σε ενοικιαζόμενα ιδιωτικά καταλύματα. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα ευάλωτη ομάδα, καθώς δικαιούνται να εργαστούν μόνο αφού παρέλθει περίοδος έξι μηνών μετά την καταχώρηση της αίτησής τους και μόνο σε συγκεκριμένους τομείς όπως γεωργία, κτηνοτροφία και αλιεία, ανεξαρτήτως ακαδημαϊκών προσόντων ή επαγγελματικής πείρας. Ο συγκεκριμένος τύπος απασχόλησης βρίσκεται συνήθως στη χαμηλότερη βαθμίδα της μισθολογικής κλίμακας και συχνά προϋποθέτει αποχωρισμό από τα εξαρτώμενα μέλη της οικογένειας, καθώς διεξάγεται σε απομακρυσμένες περιοχές που δεν παρέχουν τις αναγκαίες δομές για ολόκληρη την οικογένεια. Αν δεν μπορούν να εργαστούν ή να βρουν εργασία, λαμβάνουν κρατική κοινωνική αρωγή μέσω κουπονιών και μικρό αριθμό μετρητών που προορίζεται για υπηρεσίες κοινής ωφελείας και άλλα έξοδα. Το συνολικό ποσό που παρέχεται στους αιτητές ασύλου είναι λιγότερο του 50% του ποσού του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος που καταβάλλεται σε άνεργους πολίτες, πρόσφυγες και άλλους πολίτες τρίτων χωρών.

Ικανοποίηση συγκεκριμένων αναγκών

Οι εξής ομάδες αιτητών άσυλου και προσφύγων θεωρούνται γενικά πιο ευάλωτες και ως τέτοιες έχουν συγκεκριμένες ανάγκες: κορίτσια και αγόρια σε κίνδυνο, περιλαμβανομένων ασυνόδευτων παιδιών και παιδιών που χωρίστηκαν απ' τις οικογένειές τους· Άτομα με σοβαρά προβλήματα υγείας· Άτομα με ειδικές ανάγκες προστασίας είτε νομικής ή σωματικής φύσεως· Μονήριες γυναίκες· Μονήριες γυναίκες με παιδιά· Ηλικιωμένα άτομα· Άτομα με αναπηρίες, και άτομα με διαφορετικό γενετήσιο προσανατολισμό ή ταυτότητα φύλου. Είναι σημαντικό, να υπάρχει σύστημα εντοπισμού αυτών των ατόμων μόλις αφιχθούν, να γίνεται ανάλυση των ιδιαίτερων αναγκων τους ώστε, να υπάρξει άμεση και επαρκής αντιμετώπιση τους. Ανάμεσα στα μέτρα που πρέπει να ληφθούν είναι να διασφαλιστεί ότι οι υπηρεσίες και η υποδομή στην Κοφίνου, λόγω χάρη, είναι προσβάσιμες σε άτομα με περιορισμένη κινητικότητα. Να δημιουργηθεί ένας αποτελεσματικός μηχανισμός παραπομπής ώστε τα άτομα με ειδικές ανάγκες να έχουν πρόσβαση στις αντίστοιχες υπηρεσίες. Να υπάρχει ταχεία επεξεργασία των αναγκών διαμονής τους, της καταγραφής, του προσδιορισμού καθεστώτος πρόσφυγα και άλλων ενεργειών. Να θεσπιστούν κατάλληλα προγράμματα για να προλάβουν ή να αντιμετωπίσουν τη βία, την εκμετάλλευση και την κακοποίηση. Να διασφαλιστεί ότι άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες για προγράμματα που τους αφορούν. Αν ομάδες ή άτομα με ιδιαίτερες ανάγκες δεν εντοπιστούν και ταυτοποιηθούν σε αρχικό στάδιο, ενδέχεται με την πάροδο του χρόνου να αντιμετωπίσουν σοβαρότερους κινδύνους προστασίας.

Η προστασία και φροντίδα ασυνόδευτων παιδιών

Η διασφάλιση και διατήρηση της πρόσβασης των παιδιών σε ποιοτική, κανονική εκπαίδευση, με επιπρόσθετη κρατική υποστήριξη για γρήγορη ένταξή τους στο σχολικό περιβάλλον, παραμένει στην κορυφή των προτεραιοτήτων της Υ.Α. Για να είναι πλήρως υλοποιήσιμο, κάτι τέτοιο προϋποθέτει μεγαλύτερη διατμηματική συνεργασία ώστε να διασφαλιστεί ότι: (1) τα παιδιά εγγράφονται σε σχολεία σύντομα μετά την άφιξή τους (2) η πρόοδός τους παρακολουθείται τακτικά και (3) το οικιακό τους περιβάλλον είναι κατάλληλο.

Η Κύπρος διαθέτει γενικά ένα λειτουργικό κρατικό σύστημα παιδικής προστασίας. Ο ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας είναι να διασφαλίσει ότι, ασυνόδευτα και παιδιά που χωρίστηκαν από τις οικογένειές τους και ζητούν άσυλο, καθώς και προσφυγόπουλα με οικογένεια, έχουν αποτελεσματική πρόσβαση στο κρατικό σύστημα. Συγκεκριμένα, ο ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας είναι να διασφαλίσει την επακριβή και

έγκαιρη ταυτοποίηση, την εγγραφή και παροχή εγγράφων· την κηδεμονία και τη νομική εκπροσώπηση· τη μόρφωση· επαρκή φροντίδα και εποπτεία· εντοπισμό της οικογένειας και επανένωση με αυτή. Για τα παιδιά αυτά, η μόρφωση είναι κρίσιμης σημασίας. Η συμμετοχή σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε συμπληρωματικά, ταχύρυθμα προγράμματα και άλλους τύπους τυπικών και άτυπων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, μπορούν να ενισχύσουν την κοινωνική συνοχή, να καλύψουν ψυχοκοινωνικές ανάγκες, και να προσφέρουν ένα σταθερό και ασφαλές περιβάλλον σε όσους το έχουν περισσότερη ανάγκη. Η εκπαίδευση αυξάνει τις ευκαιρίες αυτάρκειας και παρέχει μια αίσθηση σκοπού, ομαλότητας και συνέχειας σε κατά τα άλλα ασταθή περιβάλλοντα. Τα μορφωμένα παιδιά και οι νέοι έχουν περισσότερες πιθανότητες ως ενήλικοι να συμμετάσχουν αποτελεσματικά στην κοινωνία των πολιτών και στην κοινωνία γενικότερα.

Η προστασία των γυναικών προσφύγων

Η προστασία των γυναικών και κοριτσιών προσφύγων αποτελεί βασική δραστηριότητα και προτεραιότητα για την Ύπατη Αρμοστεία. Η προσφυγοποίηση είναι πάντα μια δοκιμασία, όμως για τις περισσότερες γυναίκες, το να είσαι πρόσφυγας συνιστά διπλό κίνδυνο. Η Υ.Α. επιδιώκει να συνεργάζεται στενά με την κυβέρνηση προκειμένου να διασφαλίσει ότι ικανοποιούνται οι ιδιαίτερες ανάγκες των γυναικών προσφύγων, αξιοποιώντας την ανθεκτικότητα και τη δύναμή τους και για να τις βοηθήσουν να υπερβούν τα εμπόδια στην εκπαίδευση και την απασχόλησή τους, να αποκτήσουν πρόσβαση σε ευκαιρίες και να βελτιώσουν τη ζωή τους, καθώς και τις ζωές των παιδιών και των οικογενειών τους, προάγοντας την ενεργό συμμετοχή και ενδυνάμωσή τους. Η πρόληψη κάθε μορφής σεξουαλικής βίας και βίας με βάση το φύλο και η αντιμετώπιση των αναγκών των επιζώντων στο ευρύτερο πλαίσιο της ενσωμάτωσης της ισότητας των φύλων και της χειραφέτησης των γυναικών παραμένει άξονας προτεραιότητας για την Υ.Α. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει συστηματική επαφή με την προσφυγική κοινότητα προκειμένου να ενισχυθεί η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση ανάμεσα στους πρόσφυγες και τους αιτητές ασύλου για την πρόληψη και αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας και της βίας με βάση το φύλο. Παρόμοιοι αντιμετώπισης απαιτούνται εξάλλου για να ενισχυθούν οι μηχανισμοί αντιμετώπισης των φαινομένων αυτών τόσο σε κρατικό όσο και σε τοπικό επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία και τα δικαιώματα των γυναικών και κοριτσιών προσφύγων.

Ποιοτικές διαδικασίες ασύλου

Η πρόσβαση σε μια δίκαιη και αποτελεσματική διαδικασία ασύλου αποτελεί βασική αρχή του διεθνούς νομικού καθεστώτος για την προστασία των προσφύγων. Ο πρωταρχικός στόχος μιας τέτοιας διαδικασίας είναι να διασφαλίσει έγκαιρα και σωστά τον εντοπισμό των ατόμων που χρήζουν διεθνούς προστασίας. Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει ότι τα άτομα που θα λαμβάνουν τις σχετικές αποφάσεις έχουν τα αναγκαία προσόντα, εκπαίδευση και αμεροληψία. Χρειάζεται να διαθέτουν τη δέουσα τεχνογνωσία σε θέματα προσφύγων και ασύλου, επαρκή γνώση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις χώρες προέλευσης των αιτητών ασύλου, και δεξιότητες διαπολιτισμικής επικοινωνίας.

Μια διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος πρόσφυγα που θα είναι δίκαιη, θα σέβεται τα δικαιώματα των αιτητών ασύλου και θα επιτρέπει στο κράτος να προβεί σε ικανή, αποτελεσματική και ταχεία εξέταση των αιτήσεων ασύλου θα πετύχει δύο θετικά αποτελέσματα. Αφ' ενός, άτομα που χρειάζονται προστασία δεν θα χρειάζεται να υποβάλλονται σε μακρές περιόδους αβεβαιότητας και ανασφάλειας για το καθεστώ τους. Αφ' ετέρου, θα υπάρχουν λιγότερες ευκαιρίες κατάχρησης του συστήματος ασύλου από μη-πρόσφυγες που είναι σε θέση να εκμεταλλευτούν καθυστερήσεις στη διαδικασία.

Η ενσωμάτωση των προσφύγων

Εξαιτίας της αναγκαστικής φύσης της φυγής τους και των εμπειριών τους, οι πρόσφυγες – σε σύγκριση με τους μετανάστες – έχουν συχνά ειδικές ανάγκες που πρέπει να ικανοποιηθούν προκειμένου να βοηθηθεί η ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία υποδοχής. Συχνά πρόκειται για μία από τις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, παράλληλα όμως και η πιο ανθεκτική. Είναι, λοιπόν, σημαντικό, οι ειδικές ανάγκες των προσφύγων να αναγνωρίζονται στις εθνικές πολιτικές και πρακτικές ενσωμάτωσης, περιλαμβανομένων των αναγκών συγκεκριμένων ομάδων, όπως οι γυναίκες και τα παιδιά. Η Ύπατη Αρμοστεία θεωρεί ότι, παρόλο που δεν υπάρχει μία «καθολική προσέγγιση-πανάκεια» στο θέμα της ένταξης, ορισμένοι ευρύτεροι στόχοι ενσωμάτωσης ισχύουν για διάφορες χώρες. Οι στόχοι αυτοί περιλαμβάνουν προσπάθειες που θα επιτρέψουν στους πρόσφυγες να αναπτύξουν το δυναμικό τους, που θα προστατεύσουν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, θα μειώσουν την περιθωριοποίησή τους, και θα προωθήσουν την κοινωνική συνοχή και την αρμονική συνύπαρξη. Η πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, σε αξιοπρεπή στέγαση, στην επανένωση της οικογένειας και στις δημόσιες

World Refugee Day Festival 2017, Nicosia, Cyprus

υπηρεσίες σε ισότιμη βάση με τους πολίτες της χώρας υποδοχής και χωρίς διακρίσεις συνιστούν τα βασικά συστατικά ένταξης σε οποιαδήποτε κοινωνία. Επίσης, η συμμετοχή των ίδιων των προσφύγων στη διαμόρφωση πολιτικής και μέτρων ενσωμάτωσης έχει, σύμφωνα με ενδείξεις, καλύτερα αποτελέσματα στον τομέα της ένταξης

ένταξής τους στην κοινωνία υποδοχής. Για να είναι πετυχημένη, η ενσωμάτωση θα πρέπει να επιδιώκεται όχι μόνο σε ξεχωριστούς τομείς πολιτικής αλλά και σ'ένα συνεκτικό πλαίσιο που θα συγκεράζει όλους τους εμπλεκόμενους κοινωνικούς φορείς: τους πρόσφυγες, τους αρμόδιους κρατικούς θεσμούς, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, επιχειρηματικούς ηγέτες, συνδέσμους της κοινότητας των προσφύγων, θρησκευτικών οργανώσεων και ΜΜΕ. Πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα η σημασία της συμπερίληψης πολιτικών και μέτρων ενσωμάτωσης σε όλα τα σχετικά χαρτοφυλάκια πολιτικής καθώς και στα επίπεδα διακυβέρνησης και δημόσιων υπηρεσιών.

Οικογενειακή επανένωση

Συχνά, οι άνθρωποι που εγκαταλείπουν τη χώρα τους για να δραπετεύσουν από τον πόλεμο και τις διώξεις φτάνουν στη χώρα υποδοχής χωρίς τους συζύγους ή τα παιδιά τους. Αφού αναγνωριστούν ως πρόσφυγες, μπορούν να κάνουν αίτηση να φέρουν στη χώρα υποδοχής στενά μέλη της οικογένειάς τους. Ωστόσο, συχνά παραμένουν χωρισμένοι για μεγάλες χρονικές περιόδους ή επ' αόριστον, εξαιτίας πολιτικών και πρακτικών που είτε εμποδίζουν είτε καθυστερούν την οικογενειακή επανένωση. Οι παρατεταμένες καθυστερήσεις αυξάνουν τους κινδύνους για τα μέλη της οικογένειας που παραμένουν πίσω και μπορεί να βρίσκονται σε ζώνες συγκρούσεων ή προσφυγικούς καταυλισμούς. Οι οικογένειες που μένουν πίσω υποβάλλονται συχνά στους ίδιους κινδύνους διώξης στη βάση των οποίων είχε δοθεί διεθνής προστασία στον συζύγο ή γονείς στη χώρα υποδοχής. Οι μακροχρόνιοι χωρισμοί συνεπάγονται εξάλλου βαρύ ψυχολογικό τίμημα. Ο παρατεταμένος χωρισμός της οικογένειας επηρεάζει ακόμα πιο πολύ τα παιδιά.

Η στενή ερμηνεία της λέξης «οικογένεια», που δεν λαμβάνει υπόψη τα διαφορετικά πολιτισμικά πλαίσια, συνιστά ένα απ' τα μεγαλύτερα εμπόδια για την οικογενειακή επανένωση. Παρόλο που στις δυτικές χώρες οι διευρυμένες οικογένειες είναι σπάνιο φαινόμενο, στις περισσότερες μη-δυτικές κοινωνίες, ένα ευρύτερο δίκτυο σχέσεων αναγνωρίζεται ως οικογενειακό. Συνεπώς, η Ύπατη Αρμοστεία διαχρονικά υποστηρίζει ότι πολιτισμικά ποικίλες ερμηνείες του μέλους οικογένειας πρέπει να γίνονται σεβαστές, νοουμένου ότι είναι συμβατές με τα πρότυπα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ακόμη ένα εμπόδιο στην απόλαυση της οικογενειακής ζωής είναι η διαφορετική μεταχείριση που αντιμετωπίζουν άτομα στα οποία χορηγείται

συμπληρωματική προστασία, κάτι που ισχύει στην περίπτωση σχεδόν όλων των Σύρων που ζήτησαν άσυλο στην Κύπρο. Ο Περί Προσφύγων Νόμος τους αρνείται το δικαίωμα να επανενωθούν και να ζουν αξιοπρεπώς με τα μέλη της οικογένειάς τους. Η Ύπατη Αρμοστεία πιστεύει ότι άτομα που βρίσκονται σε παρόμοιες καταστάσεις πρέπει να τυγχάνουν παρόμοια μεταχείρισης. Ένα παιδί, μια γυναίκα ή ένας άνδρας στον οποίο χορηγείται συμπληρωματική προστασία δεν διαφέρει από κάποιον με καθεστώς πρόσφυγα ως προς την ανάγκη τους να βρίσκονται μαζί με τα μέλη της οικογένειάς τους.

Η προστασία της οικογένειας δεν είναι μόνο προς το βέλτιστο συμφέρον των εμπλεκόμενων ατόμων, αλλά και προς το βέλτιστο συμφέρον του κράτους. Οι οικογένειες διευκολύνουν την κοινωνική προσαρμογή σε ένα νέο περιβάλλον. Οι οικογένειες έχουν καλύτερες προοπτικές να καταστούν αυτόνομες μέσα από αλληλοστήριξη των μελών τους. Οι οικογένειες μπορούν επίσης να συμβάλουν στην επούλωση του σωματικού και συναισθηματικού άγχους που προκαλεί η προσφυγοποίηση. Αντίθετα, ο χωρισμός της οικογένειας μπορεί να προκαλέσει αρνητικές ψυχολογικές επιπτώσεις που ενδέχεται να δυσχεραίνουν την ενσωμάτωση.

Πολιτογράφηση

Η Σύμβαση του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων προνοεί ότι τα κράτη θα διευκολύνουν την πολιτογράφηση των προσφύγων και, ειδικότερα, θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια να επιταχύνουν τη διαδικασία της πολιτογράφησης και να ελαττώσουν, στο μέτρο του δυνατού, τα δημοσιονομικά βάρη αυτής της διαδικασίας. Οι περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες είναι ξεκάθαρες για τα κριτήρια πολιτογράφησης και μάλιστα έχουν τηρήσει ικανοποιητική στάση ως προς τη χορήγηση ιθαγένειας σε πρόσφυγες που πληρούν τα συγκεκριμένα κριτήρια. Τα δέκα τελευταία χρόνια, η Κύπρος έχει χορηγήσει 242 ιθαγένειες σε δικαιούχους διεθνούς προστασίας.

Η Ύπατη Αρμοστεία αποδίδει μεγάλη σημασία στην πολιτογράφηση των προσφύγων επειδή η απόκτηση ιθαγένειας είναι το ουσιαστικότερο μέτρο ενσωμάτωσης στις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές δομές της κοινωνίας υποδοχής. Τους επιτρέπει να καταστούν πλήρη μέλη της κοινωνίας και να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα με τους πολίτες της χώρας, περιλαμβανομένου του δικαιώματος ψήφου στις εθνικές εκλογές και τις εκλογές της Ε.Ε. Ορισμένες από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες στην καθημερινότητά τους, που εκτείνονται από απαγόρευση της πρόσβασης σε αριθμό κοινωνικών προγραμμάτων, όπως η επιχορήγηση στέγης και οι υποτροφίες, εμπόδια μετάβασης στο εξωτερικό για σκοπούς σπουδών ή απασχόλησης, απορρέουν από την έλλειψη ιθαγένειας. Η έλλειψη κατάλληλων, διεθνώς αναγνωρισμένων ταξιδιωτικών εγγράφων αποτελεί ένα απ' τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας στην Κύπρο.

Εναλλακτικές λύσεις στην κράτηση

Η αναζήτηση ασύλου δεν συνιστά παράνομη πράξη και, ως εκ τούτου, το διεθνές δίκαιο και τα διεθνή πρότυπα για τους πρόσφυγες και τα ανθρώπινα δικαιώματα προστατεύουν από επιβολή κυρώσεων ακόμη και εκείνους που έχουν εισέλθει ή παραμένει στο έδαφος ενός κράτους χωρίς εξουσιοδότηση, περιλαμβανομένης της επιβολής κυρώσεων υπό τη μορφή κράτησης ή άλλων περιορισμών διακίνησης.

Κέντρο Κράτησης Μεταναστών, Μενόγεια, Κύπρος

Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η κράτηση αιτητών ασύλου και προσφύγων πρέπει να αποτελεί κατ' εξαίρεση μέτρο και μόνον αφού όλες οι άλλες επιλογές σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς. Αυτό λόγω της σοβαρής ψυχολογικής και σωματικής βλάβης που προκαλεί το μέτρο της κράτησης σε άτομα και οικογένειες, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα.

Επομένως, η κράτηση μπορεί να εφαρμοστεί μόνο όπου επιδιώκει νόμιμο σκοπό και αφού έχει κριθεί αναγκαία και ανάλογη σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση. Άρα, θα πρέπει πάντα να αναζητούνται πρώτα εναλλακτικές λύσεις αντί της κράτησης: υπάρχουν πολλές τέτοιες λύσεις, που εκτείνονται από τις λιγότερο παρεμβατικές στις πλέον κατασταλτικές. Όντως, πολλά κράτη ανά τον κόσμο έχουν καταφέρει να διαχειριστούν τους αιτητές ασύλου και τα προγράμματα μετανάστευσης χωρίς να καταφύγουν σε κράτηση, π.χ. με τη χρήση εγγυήσεων και την επιβολή του μέτρου της αναφοράς ή διαμονής σε ανοιχτά ή ημι-ανοιχτά κέντρα υποδοχής.

Η προστασία των ανιθαγενών

Η διεθνής κοινότητα έχει προ πολλού αναγνωρίσει ότι κάθε άτομο, οπουδήποτε στον κόσμο κι αν βρίσκεται, θα πρέπει να διατηρεί το νομικό δεσμό της υπηκοότητας με ένα κράτος. Ωστόσο, σήμερα περισσότεροι από 10 εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο δεν έχουν καμία ιθαγένεια. Μόνο στην Ευρώπη υπάρχουν πέραν των 600,000 ανιθαγενών. Ορισμένοι γεννιούνται ανιθαγενείς. Άλλοι

**Η Υ.Α. υπολογίζει ότι
ΚΑΘΕ 10 ΛΕΠΤΑ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ
ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ**

γίνονται κάποια στιγμή στη ζωή τους, κυρίως λόγω μεροληπτικών νόμων και πολιτικών βασισμένων στην εθνότητα ή τη θρησκεία. Σε ορισμένες χώρες, οι γυναίκες δεν δικαιούνται να μεταφέρουν

μεταφέρουν την ιθαγένειά τους στα παιδιά τους. Η ανιθαγένεια σημαίνει συχνά ότι είναι αδύνατον να ζει κανείς όπως και οι άλλοι στην ίδια κοινωνία, π.χ. να εργάζεται νόμιμα, να φοιτά σε σχολείο, να κατέχει περιουσία ή να ανοίξει τραπεζικό λογαριασμό. Οι ανιθαγενείς αποτελούν εύκολη λεία για εκμετάλλευση εργασίας ή για σεξουαλική εκμετάλλευση. Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, ως η υπηρεσία του ΟΗΕ στην οποία ανατέθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών η ευθύνη να στηρίξει τα κράτη για την πρόληψη και μείωση της ανιθαγένειας και την προστασία των ανιθαγενών, ξεκίνησε πρόσφατα δεκαετή εκστρατεία για την εξάλειψη της ανιθαγένειας μέχρι το 2024 μέσα από τις συνεργατικές προσπάθειες των κρατών, της κοινωνίας των πολιτών και διεθνών οργανώσεων. Ένα πρώτο βήμα σε αυτές τις κοινές προσπάθειες είναι όσα κράτη δεν υπέγραψαν τη Σύμβαση του 1954 για το Καθεστώς των Ανιθαγενών και τη Σύμβαση του 1961 για τη Μείωση της Ανιθαγένειας να προσχωρήσουν στις συγκεκριμένες Συμβάσεις.

Η Κύπρος είναι μία απ' τις τέσσερις χώρες της Ε.Ε. που ακόμη να προσχωρήσουν στις Συμβάσεις του 1954 και του 1961 του ΟΗΕ για την ανιθαγένεια. Η Ύπατη Αρμοστεία πιστεύει ότι η προσχώρηση της Κύπρου θα δώσει σημαντική ώθηση στις προσπάθειες του Οργανισμού να αυξήσει την παγκόσμια εμβέλεια των συγκεκριμένων Συμβάσεων. Θα αποτελούσε, εξάλλου, ενθάρρυνση προς τα ελάχιστα μη συμβαλλόμενα κράτη της Ε.Ε. να προσχωρήσουν στις Συμβάσεις. Η Ύπατη Αρμοστεία πιστεύει ακράδαντα ότι αν η Κύπρος συμβάλει στις πολυμερείς προσπάθειες να προληφθεί η ανιθαγένεια, να προστατευτούν τα ανθρώπινα δικαιώματα των ανιθαγενών και να προωθηθούν βιώσιμες λύσεις για την κατάστασή τους, δεν έχει παρά να αποκομίσει οφέλη.

Πριν από εξήντα τρία χρόνια, ο κόσμος συμφώνησε να προστατεύσει τους ανιθαγενείς. Τώρα ήρθε η στιγμή να τερματίσουμε την ανιθαγένεια.

Οι 10 Δράσεις για την Εξάλειψη της Ανιθαγένειας

- Δράση 1:** Να επιλυθούν όλες οι υφιστάμενες μείζονες καταστάσεις ανιθαγένειας.
- Δράση 2:** Να διασφαλιστεί ότι κανένα παιδί δεν γεννιέται χωρίς ιθαγένεια.
- Δράση 3:** Απομάκρυνση των έμφυλων διακρίσεων από τους νόμους περί ιθαγένειας.
- Δράση 4:** Πρόληψη της άρνησης, απώλειας ή έλλειψης ιθαγένειας για λόγους διακρίσεων.
- Δράση 5:** Πρόληψη της ανιθαγένειας σε περιπτώσεις διαδοχής κρατών.
- Δράση 6:** Χορήγηση του καθεστώτος προστασίας σε ανιθαγενείς μετανάστες και διευκόλυνση της πολιτογράφησης τους.
- Δράση 7:** Διασφάλιση της καταχώρησης γεννήσεων για την πρόληψη της ανιθαγένειας.
- Δράση 8:** Έκδοση εγγράφων ιθαγένειας σε όσους και όσες το δικαιούνται.
- Δράση 9:** Προσχώρηση στις Συμβάσεις των Ηνωμένων Εθνών περί ιθαγένειας.
- Δράση 10:** Βελτίωση των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων για τους ανιθαγενείς πληθυσμούς.

ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ

Η **Κυπριακή Κυβέρνηση** είναι ο βασικός εταίρος της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες σε σχέση με την αποστολή της να διασφαλίσει την προστασία προσφύγων, αιτητών ασύλου και ανιθαγενών σύμφωνα με τα διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα. Με την πάροδο του χρόνου, η Ύπατη Αρμοστεία έχει ενισχύσει τη συνεργασία της με διάφορα κυβερνητικά υπουργεία, ειδικά τα Υπουργεία Εσωτερικών, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Παιδείας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Παράλληλα, η Ύπατη Αρμοστεία έχει εδραιώσει εποικοδομητικές εργασιακές σχέσεις και αμοιβαία συνεργασία με τις αρμόδιες κοινοβουλευτικές επιτροπές, την Επίτροπο Διοικήσεως και την Επίτροπο Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού.

ΜΚΟ και κοινωνία των πολιτών: Η Ύπατη Αρμοστεία έχει συνάψει χρήσιμες σχέσεις με αριθμό τοπικών ΜΚΟ και άλλα μέλη της κοινωνίας των πολιτών. Επί του παρόντος, η Υ.Α. διατηρεί συμφωνία ειδικής συνεργασίας με δύο ΜΚΟ:

- **Cyprus Refugee Council**, παρέχει δωρεάν νομικές και κοινωνικές συμβουλές σε αιτητές ασύλου και πρόσφυγες στην Κυπριακή Δημοκρατία.
Διεύθυνση: Στασάνδρου 9, Διαμ. 401, 1060 Λευκωσία
Τηλ.: +357 22205959 Φαξ: +357 22205960
E-mail: info@cyrefugeecouncil.org
Ιστοσελίδα: www.cyrefugeecouncil.org
- **SOS Children's Village**, Τουρκοκυπριακή ΜΚΟ που βοηθά την Ύπατη Αρμοστεία να αντιμετωπίσει τις ανάγκες προστασίας αιτητών ασύλου που φτάνουν στο βόρειο μέρος του νησιού.
Διεύθυνση: Dr. Fazıl Küçük Bulvarı, Lefkoşa
Τηλ.: +90 392 225 33 47 Φαξ: +90 392 225 33 45
E-mail: info@soscocukkoynu.org
Ιστοσελίδα: www.soscocukkoynu.org

Άλλες ΜΚΟ που συμμετέχουν στο έργο στήριξης των προσφύγων περιλαμβάνουν:

- **Agari:** εθελοντική οργάνωση στη Λεμεσό, υποστηρίζει ανθρώπους που έχουν ανάγκη, περιλαμβανομένων προσφύγων και αιτητών ασύλου στην Κύπρο. Η ομάδα λειτουργεί Κέντρο Μεταναστών και Φιλανθρωπικό Κατάστημα στη Λεμεσό και παρέχει τροφή και ρούχα σε 200 οικογένειες κάθε μήνα. Προσφέρουν επίσης δωρεάν μαθήματα εκμάθησης γλωσσών, ραπτικής, Η.Υ. και τέχνης/χειροτεχνίας.
Facebook: St.Catherine's Agari, Limassol Cyprus/Αγία Αικατερίνη Λεμεσού

- **Ο Σύνδεσμος Αναγνωρισμένων Προσφύγων (Κύπρου)** αποσκοπεί να προωθήσει τα ζητήματα προσφύγων στην Κύπρο και να παρέχει μια πλατφόρμα όπου οι πρόσφυγες θα μπορούν να ασκήσουν τις δεξιότητές τους και να ενισχύσουν την ενημέρωση της κοινής γνώμης ως προς το τι μπορούν να προσφέρουν στην κυπριακή κοινωνία.
Facebook: Association of Recognized Refugees in Cyprus
- **Κέντρα Εξυπηρέτησης Μεταναστών Caritas**
Τα Κέντρα Μεταναστών Caritas προσφέρουν νομικές και κοινωνικές συμβουλές, νομική αρωγή και βοήθεια σε μετανάστες, αιτητές ασύλου και πρόσφυγες.
Διεύθυνση: Αγίου Μάρωνα 8, Διαμ. 4, Πύλη Πάφου, 1010 Λευκωσία
Τηλ.: +357 22662606 Φαξ: +357 22662656
E-mail: administration@caritascyprus.org
Ιστοσελίδα: www.caritascyprus.org
- **Ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός** παρέχει ανθρωπιστική βοήθεια και στήριξη, καθώς και ιατρικές, ψυχοκοινωνικές και άλλες υπηρεσίες σε ευάλωτους μετανάστες, αιτητές ασύλου και πρόσφυγες.
Διεύθυνση: Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού 3, 2063 Στρόβολος, Λευκωσία
Τηλ.: +357 22 666955 Φαξ: +357 22 666956
E-mail: admin@redcross.org.cy
Ιστοσελίδα: www.redcross.org.cy
- **Cyprus Stop Trafficking:** ανθρωπιστική οργάνωση που παρέχει αρωγή και βοήθεια σε θύματα εμπορίας ανθρώπων.
Hotline: +357 97 853767
Info. Line: +357 22 771063 ή +357 22 750108
E-mail: cyprus.stop.trafficking@gmail.com
Ιστοσελίδα: www.cyprusstoptrafficking.webs.com
- **“Hope for Children” CRC Policy Centre:** εργάζεται για την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών. Στη Λευκωσία, η οργάνωση λειτουργεί κέντρο φιλοξενίας για ασυνόδευτα παιδιά που ζητούν άσυλο, σε συνεργασία με τις Κρατικές Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας.
Διεύθυνση: Λεωφόρος Λεμεσού 75, 2ος όροφος, Γραφείο 201, 2121 Λευκωσία
Τηλ.: +357 22 103234 Φαξ: +357 22 104021
E-mail: info@uncrcpc.org
Ιστοσελίδα: www.uncrcpc.org

- **KISA:** παρέχει δωρεάν πληροφόρηση, στήριξη, υπηρεσίες αρωγής και μεσολάβησης σε μετανάστες και πρόσφυγες, καθώς και σε θύματα εμπορίας ανθρώπων και ρατσισμού. Η ΚΙΣΑ προσφέρει επίσης δωρεάν νομική εκπροσώπηση σε πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις.
 Διεύθυνση: Αρσινόης 18, 1010 Λευκωσία
 Τηλ.: +357 22 87818 Φαξ: +357 22 773039
 E-mail: info@kisa.org.cy
 Ιστοσελίδα: www.kisa.org.cy
- **Kofinou We Care - Volunteers' Support:** αποσκοπεί να βοηθήσει την κοινότητα του Κέντρου Φιλοξενίας Κοφίνου μέσα από διάφορες δράσεις και πρωτοβουλίες, από κοινού με άλλες πρόθυμες ομάδες και άτομα, καθώς και με την καλύτερη οργάνωση του κέντρου διανομής εισφορών.
 Facebook: Kofinou We Care - Volunteers' Support
- **Κέντρα Πληροφόρησης για Μετανάστες mi-HUB:** βοηθούν ευάλωτους μετανάστες, αιτητές ασύλου και πρόσφυγες από όλη την Κύπρο να αισθανθούν προστατευμένοι, ασφαλείς, ενημερωμένοι και ενισχυμένοι ώστε να μπορούν να προχωρήσουν με τη ζωή τους. Διατηρώντας γραφεία στις τέσσερις μεγάλες πόλεις, το προσωπικό των mi-HUB παρέχει συμβουλές σε ευρύ φάσμα θεμάτων.
 Τηλ.: +357 22 080350 Φαξ: +357 22 842222
 Website: www.mihub.eu
- **OASIS:** εθελοντική κοινοτική ομάδα στη Λάρνακα, που στηρίζει τους πρόσφυγες και τους αιτητές ασύλου στην Κύπρο. Παρέχουν δωρεάν μαθήματα Ελληνικής και Αγγλικής γλώσσας, καθώς και δωρεάν καλύμματα τις Δευτέρες. Επιπρόσθετα, κάθε Τετάρτη πρωί οργανώνουν κοινωνική συνάντηση.
 Τηλ.: +357 24 002266
 E-mail: administration@oasisprojectcy.com
 Ιστοσελίδα: www.oasisprojectcy.com

- **Αγγλικανική Εκκλησία Αγίου Παύλου στη Λευκωσία:** προσφέρει υλική και κοινωνική στήριξη σε άτομα και οικογένειες που έχουν ανάγκη, περιλαμβανομένων προσφύγων και αιτητών ασύλου.
Διεύθυνση: Γρηγόρη Αυξεντίου 2, 1096, Λευκωσία
Τηλ.: +357 22 080350 Φαξ: +357 22 842222
E-mail: stpauls@spidernet.com.cy
Ιστοσελίδα: www.stpaulsnicosia.com

Η Ύπατη Αρμοστεία έχει επίσης αναπτύξει συνεργασίες και με άλλους φορείς, όπως αθλητικούς και εκπαιδευτικούς:

- **Κυπριακή Ολυμπιακή Επιτροπή** είναι μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. Συχνά διοργανώνει δράσεις και δραστηριότητες προς υποστήριξη των προσφύγων.
Διεύθυνση: Αμφιπόλεως 21, 1687 Λευκωσία
Τηλ.: +357 22 449880 Φαξ: +357 22 449880
E-mail: cypnioc@cytanet.com.cy
Ιστοσελίδα: www.olympic.org.cy
- **Ειδικό Ολυμπιακό Κύπρου (Special Olympics Cyprus)** αποτελεί μέρος τους παγκόσμιου οργανισμού αθλητισμού για άτομα με αναπηρίες με δέσμευση να στηρίζει πρόσφυγες και αιτητές ασύλου.
Διεύθυνση: Αμφιπόλεως 21, 1687 Λευκωσία
Τηλ: 22 449848/9 Φαξ: 22 449850
Email: info@specialolympics.com.cy
Ιστοσελίδα: www.specialolympics.com.cy
- **Πανεπιστήμιο Λευκωσίας:** Η Ύπατη Αρμοστεία και το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας έχουν υπογράψει Μνημόνιο Συνεργασίας με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας προς όφελος των προσφύγων τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό.
Διεύθυνση: Λεωφόρος Μακεδονίτισσας 46, 2417 Λευκωσία
Τηλ: +357 22 841528
Ιστοσελίδα: www.unic.ac.cy

ΤΑΣΕΙΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΣΥΛΟ

57,800

Αιτήσεις ασύλου υποβλήθηκαν στις ελεγχόμενες από την κυβέρνηση περιοχές, από το 2002 μέχρι τα μέσα του 2017. Εξ αυτών, 2,351 εξασφάλισαν καθεστώς πρόσφυγα και 6,887 καθεστώς επικουρικής προστασίας. 44,376 αιτήσεις απορρίφθηκαν ή έκλεισαν. 3,812 δεν έχουν ακόμη εξεταστεί.

112

Πρόσφυγες αυτή τη στιγμή διαμένουν στο βόρειο μέρος της Κύπρου που δεν εμπίπτει στον αποτελεσματικό έλεγχο της κυβέρνησης. Πρόκειται κυρίως για Σύριους και Παλαιστίνιους.

62

Πρόσφυγες στις Βρετανικές Κυρίαρχες Βάσεις που έφτασαν το 1998 και έκτοτε διαμένουν εκεί, σε ένα νομικό κενό.

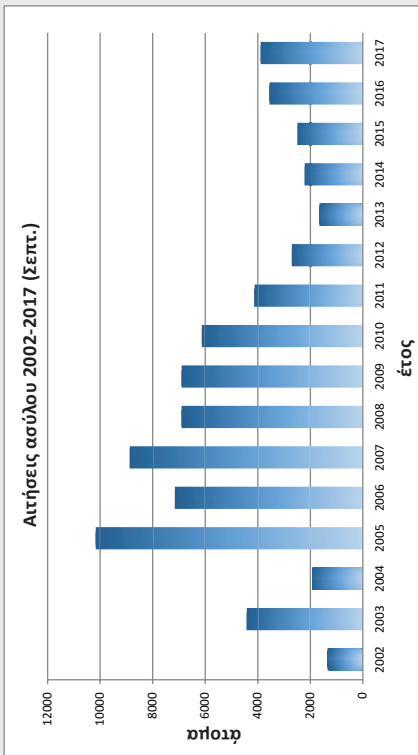
Οι ξεχασμένοι πρόσφυγες

Στις 10 Οκτωβρίου 1998, θάρκα που είχε ξεκινήσει από τον Λίβανο, μεταφέροντας 75 άτομα (47 ενήλικους και 28 παιδιά) προσάραξε κατά λάθος στο Ακρωτήριο, στην περιοχή των Βρετανικών Βάσεων, στα νότια παράλια της Κύπρου. Η άφιξή τους προκάλεσε συζητήσεις ανάμεσα στην Κυπριακή Δημοκρατία και το Η.Β. σχετικά με την ερμηνεία της συνθήκης του 1960. Έθεσε επίσης το ερώτημα της εφαρμογής της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων στις Βρετανικές Βάσεις.

Άλλοι 74 αιτητές ασύλου έφτασαν στις Βρετανικές Βάσεις τέλη του 2000 και αρχές του 2001, κάτι που οδήγησε σε αυξημένες προσπάθειες ανάμεσα στο Η.Β. και την Κυπριακή Δημοκρατία να καταλήξουν σε μια συμφωνία για τις ευθύνες που αφορούν τους αιτητές ασύλου και τους μετανάστες που φτάνουν στις Βρετανικές Βάσεις. Οι διαπραγματεύσεις οδήγησαν σε Μνημόνιο Συμφωνίας ανάμεσα στις δύο χώρες, το οποίο υπογράφηκε τον Φεβρουάριο του 2003 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004, με την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.

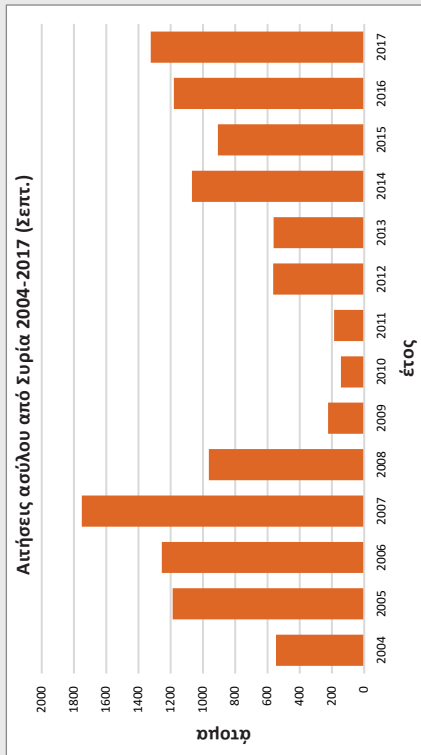
Σύμφωνα με το Μνημόνιο, το Η.Β. μέσω των Βρετανικών Βάσεων θα έχει την ευθύνη για τους αιτητές ασύλου που φτάνουν κατ' ευθείαν στις Βάσεις, όμως η Κυπριακή Δημοκρατία θα έχει την εκχωρημένη εξουσία να εξετάσει τις αιτήσεις ασύλου εκ μέρους των Βρετανικών Βάσεων. Η Δημοκρατία ανέλαβε επίσης να διασφαλίσει πρόσβαση των προσφύγων και αιτητών ασύλου στο εθνικό πρόγραμμα κοινωνικών παροχών, σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, εκπαίδευση και εργασία, ενώ το Η.Β. θα αποζημιώνει την κυβέρνηση για το κόστος που θα προκύπτει. Υπάρχει επίσης πρόνοια στο Μνημόνιο Συνεργασίας που δεσμεύει τις Βάσεις να αναζητήσουν επανεγκατάσταση σε άλλες χώρες για τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες.

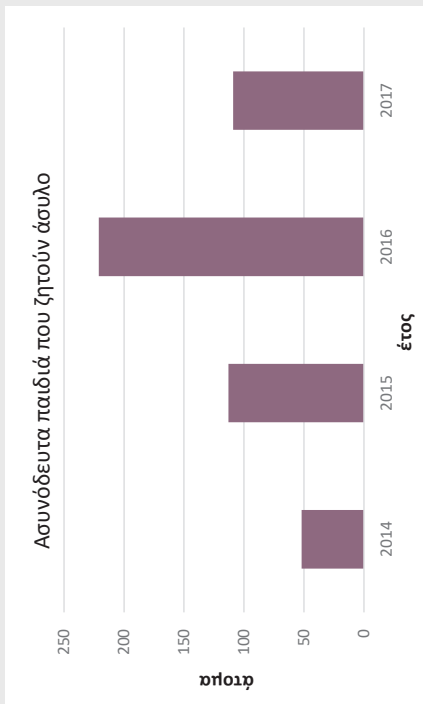
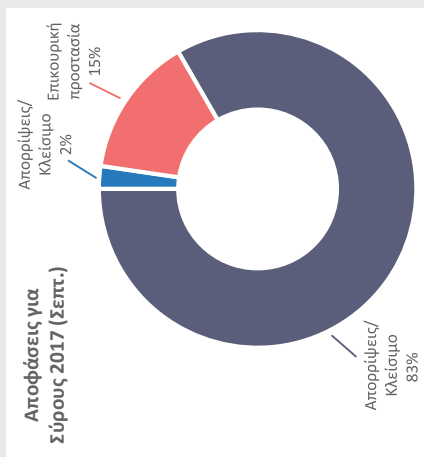
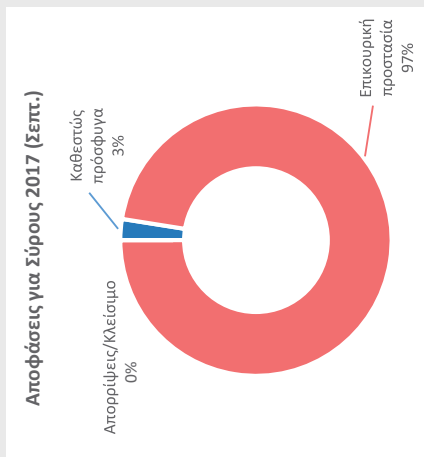
Το Μνημόνιο του 2003 δεν καλύπτει όσους έφτασαν στις Βάσεις πριν αυτό τεθεί σε ισχύ, το 2004. Κατά συνέπεια, η πρώτη ομάδα προσφύγων που έφτασαν στις Βάσεις το 1998 και τα μέλη των οικογενειών τους που στο μεταξύ συνενώθηκαν μαζί τους ή γεννήθηκαν εδώ τελούν σε νομικό κενό για σχεδόν δύο δεκαετίες. Οι πρόσφυγες αυτοί παραμένουν παγιδευμένοι σε μια ξεχασμένη κατάσταση εδώ και πάρα πολύ καιρό, φυτοζωώντας, ενώ εξαρτώνται από άλλους για την εξεύρεση μιας λύσης στα δεινά τους. Έχουν, επανειλημμένα και ανεπιτυχώς, αποσταθεί στις αρχές του Η.Β. και προβεί σε διάφορα νομικά διαβήματα στις Βάσεις και σε δικαστήρια του Η.Β. για να εξασφαλίσουν την είσοδό τους στο Η.Β. ως τη μοναδική βιώσιμη λύση στην κατάστασή τους. Αυτή τη στιγμή, η υπόθεσή τους εξετάζεται από το Ανώτατο Δικαστήριο του Η.Β.

Αιτήσεις ασύλου 2017 Οι πρώτες 10 ιθαγένειες:

1. Συρία
2. Ινδία
3. Βιετνάμ
4. Μπαγκλαντές
5. Αίγυπτος
6. Πακιστάν
7. Σομαλία
8. Σρι Λάνκα
9. Καμερούν
10. Φιλιππίνες

ΣΥΧΝΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- **Ποιος είναι αιτητής ασύλου;**

Όταν οι άνθρωποι εγκαταλείπουν την πατρίδα του για να αναζητήσουν προστασία σε άλλο κράτος, συχνά πρέπει να υποβάλουν ατομική αίτηση για άσυλο στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας ασύλου. Ενώσω εκκρεμεί οριστική απόφαση για τις αιτήσεις τους, ονομάζονται αιτητές ασύλου. Δεν είναι όλοι οι αιτητές ασύλου που θα αναγνωριστούν εν τέλει ως πρόσφυγες (ή θα λάβουν άλλη μορφή προστασίας), όμως κάθε πρόσφυγας είναι αρχικά αιτητής ασύλου.

- **Ποιος αποφασίζει ποιος είναι πρόσφυγας;**

Οι κυβερνήσεις θεσπίζουν διαδικασίες χορήγησης ασύλου προκειμένου να αποφασίσουν αν ο αιτητής ασύλου πληροί τα κριτήρια για να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας ή για να του χορηγηθεί κάποια μορφή προστασίας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική που διέπει το άσυλο, και σε συμμόρφωση με τις αρχές και τα πρότυπα της Σύμβασης του 1951 για τους Πρόσφυγες και το Πρωτόκολλο του 1967. Η Ύπατη Αρμοστεία μπορεί να παρέχει συμβουλές στα πλαίσια της εντολής της να προάγει το προσφυγικό δίκαιο, να προστατεύει τους πρόσφυγες και να επιβλέπει την εφαρμογή της Σύμβασης του 1951 και του Πρωτοκόλλου του 1967. Το Γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας καλεί τις κυβερνήσεις να υιοθετήσουν μια ταχεία, ευέλικτη και φιλελεύθερη διαδικασία, αναγνωρίζοντας πόσο δύσκολο είναι συχνά να τεκμηριωθεί η δίωξη. Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ύπατης Αρμοστείας καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές, μη δεσμευτικού χαρακτήρα, οι οποίες μπορεί να φανούν χρήσιμες στη διαδικασία καθορισμού. Παράλληλα το «Εγχειρίδιο για τις Διαδικασίες και τα Κριτήρια Καθορισμού του Καθεστώτος των Προσφύγων» του Γραφείου αποτελεί έγκυρη ερμηνεία της Σύμβασης του 1951.

- **Είναι εναλλάξιμοι οι όροι «πρόσφυγας» και «μετανάστης»;**

Όχι. Αν και όλο και πιο συχνά οι όροι «πρόσφυγας» και «μετανάστης» χρησιμοποιούνται ως εναλλάξιμοι στα ΜΜΕ και τις δημόσιες συζητήσεις, υπάρχει μεταξύ τους μια κρίσιμη νομική διαφορά. Η σύγχυση των δύο όρων μπορεί να οδηγήσει σε προβλήματα για τους πρόσφυγες και τους αιτητές ασύλου, καθώς και σε παρεξηγήσεις σε συζητήσεις με θέμα το άσυλο και το μεταναστευτικό. Οι μετανάστες διαφέρουν θεμελιωδώς από τους πρόσφυγες και, επομένως, αντιμετωπίζονται διαφορετικά από το διεθνές δίκαιο. Ο μετανάστης κανονικά εγκαταλείπει τη χώρα του εκούσια προς αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής. Αν ένας μετανάστης

επιλέξει να γυρίσει πίσω, θα συνεχίσει να απολαμβάνει την προστασία της κυβέρνησής του. Τουναντίον, οι πρόσφυγες αναγκάζονται να τραπούν σε φυγή για να σώσουν τη ζωή τους ή να διατηρήσουν την ελευθερία τους, και δεν μπορούν να επιστρέψουν με ασφάλεια στα σπίτια τους υπό τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα. Χρηζουν, συνεπώς, διεθνούς προστασίας.

- **Δεν αξίζουν και οι μετανάστες προστασία;**

Οι λόγοι για τους οποίους οι μετανάστες εγκαταλείπουν τη χώρα τους είναι συχνά επιτακτικοί, και είναι σημαντικό να βρεθούν τρόποι να ικανοποιηθούν οι ανάγκες τους και να προστατευτούν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Οι μετανάστες προστατεύονται από τη διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η προστασία αυτή απορρέει από τη θεμελιώδη αξιοπρέπεια κάθε ανθρώπου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αν δεν προστατευτούν τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών, μπορεί να προκύψουν σοβαρές παραβιάσεις όπως κράτηση, καταναγκαστική εργασία, δουλεία, ή ιδιαίτερα καταχρηστικοί όροι εργασίας. Επιπρόσθετα, ορισμένοι μετανάστες, όπως θύματα εμπορίας ή ασυνόδευτα παιδιά ή παιδιά χωρισμένα από την οικογένειά τους, ενδέχεται να έχουν ιδιαίτερες ανάγκες προστασίας και βοήθειας, κι είναι δικαίωμά τους αυτές οι ανάγκες να ικανοποιηθούν. Η Ύπατη Αρμοστεία υποστηρίζει πλήρως όπως κάθε προσέγγιση διαχείρισης της μετανάστευσης σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων όσων μετακινούνται.

- **Μπορεί μια χώρα να αρνηθεί να δεχτεί στην επικράτειά της άτομο που αναζητά προστασία;**

Πρόσφυγας που αναζητά προστασία δεν πρέπει να εμποδίζεται από το να εισέλθει σε μια χώρα. Ούτε μπορεί κάποιος πρόσφυγας να εξαναγκαστεί να επιστρέψει στην πατρίδα του/της ή σε οποιαδήποτε άλλη χώρα όπου θα μπορούσε να αντιμετωπίσει δίωξη. Η αρχή της μη-επαναπροώθησης – που απαγορεύει την επιστροφή πρόσφυγα σε έδαφος όπου θα μπορούσε να απειληθεί η ζωή ή η ελευθερία του/της – είναι δεσμευτική, όχι μόνο για τα κράτη που προσχώρησαν στη Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες ή/και το Πρωτόκολλο του 1967, αλλά ακόμη και για εκείνα τα κράτη που δεν έχουν υπογράψει τις συγκεκριμένες συνθήκες.

- **Ποια η διαφορά ανάμεσα στον πρόσφυγα και τον ανιθαγενή;**

Τόσο οι ανιθαγενείς όσο και οι πρόσφυγες χρήζουν διεθνούς προστασίας. Βρίσκονται σε επισφαλή κατάσταση διότι έχει διαρρηχθεί ο δεσμός τους με το κράτος. Ως εκ τούτου, στα πλαίσια του διεθνούς δικαίου, και οι δύο απολαύουν ειδικού, αλλά χωριστά καθορισμένου καθεστώτος. Βασικό

στοιχείο του ορισμού του πρόσφυγα είναι ότι υφίσταται βάσιμος φόβος διώξεως. Η ανιθαγένεια δεν υποδηλώνει απαραίτητα δίωξη. Επιπρόσθετα, για να είναι πρόσφυγας, ο ανιθαγενής πρέπει να βρίσκεται εκτός της χώρας συνθήκους διαμονής του. Ωστόσο, οι περισσότεροι ανιθαγενείς δεν έχουν εγκαταλείψει ποτέ τη χώρα όπου γεννήθηκαν. Εντούτοις, η ανιθαγένεια αποτελεί συχνά αιτία αναγκαστικού εκτοπισμού. Όταν οι ανιθαγενείς είναι και πρόσφυγες, καλύπτονται από τη Σύμβαση του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων και το διεθνές δίκαιο.

- **Είναι υποχρεωμένη μια χώρα να προστατεύει εγκληματίες και τρομοκράτες που ζητούν άσυλο;**

Όχι. Η Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες προστατεύει μόνο άτομα που πληρούν τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος πρόσφυγα. Ορισμένες κατηγορίες δεν εμπίπτουν στα πλαίσια αυτής της προστασίας, όπως άτομα που έχουν διαπράξει έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου, έγκλημα κατά της ανθρωπότητας ή σοβαρό μη-πολιτικό έγκλημα εκτός της χώρας υποδοχής, ή άτομα ένοχα για πράξεις που αντιτίθενται στους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

- **Τι δικαιώματα έχει ένας πρόσφυγας;**

Οι πρόσφυγες έχουν δικαιώματα που πηγάζουν γενικότερα από την ανθρώπινη ιδιότητά τους και, πιο άμεσα και συγκεκριμένα, από τη δεινή τους θέση. Τα ανθρώπινα δικαιώματα ισχύουν για όλα τα άτομα. Οι αιτητές ασύλου και οι πρόσφυγες δεν διαφέρουν από κανέναν άλλο ως προς τα στοιχειώδη πρότυπα μεταχείρισης, όπως προβλέπονται από το διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δικαιούνται να επωφελούνται από τις βασικές προστασίες που ισχύουν σε οποιαδήποτε κοινωνία, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι δεν συνδέονται, μέσω ιθαγένειας ή συνθήκους διαμονής, με τη συγκεκριμένη κοινωνία. Δεδομένης της πολύ συγκεκριμένης δεινής θέσης στην οποία περιέρχονται οι πρόσφυγες, επιπρόσθετα με τα γενικά κείμενα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, υπάρχει συγκεκριμένο πλαίσιο δικαιωμάτων για τους πρόσφυγες, το οποίο έχει ενσωματωθεί στη Σύμβαση του 1951 και στο Πρωτόκολλο του 1967. Τα ίδια δικαιώματα είναι επίσης ενσωματωμένα στο δίκαιο και την πολιτική της Ε.Ε.

- **Τι υποχρεώσεις έχει ένας πρόσφυγας;**

Οι πρόσφυγες καλούνται να συμμορφώνονται με τους νόμους και κανονισμούς της χώρας ασύλου καθώς και με μέτρα διατήρησης της δημόσιας τάξης.

- **Τι είναι η συμπληρωματική προστασία;**

Η συμπληρωματική προστασία είναι μια μορφή προστασίας η οποία συμπληρώνει το καθεστώς του πρόσφυγα και χορηγείται σε άτομα τα οποία, αν και δεν πληρούν τα κριτήρια της Σύμβασης του 1951, εντούτοις χρήζουν διεθνούς προστασίας. Σε αυτή την κατηγορία μπορεί να συγκαταλέγονται, για παράδειγμα, άτομα που διαφεύγουν συνθήκες ένοπλων συγκρούσεων ή γενικευμένης βίας. Η Ύπατη Αρμοστεία έχει την άποψη ότι τα μέτρα παροχής συμπληρωματικής προστασίας θα πρέπει να εφαρμόζονται με στόχο την ενίσχυση, και όχι την υπονόμηση, του υπάρχοντος παγκόσμιου πλαισίου προστασίας των προσφύγων. Η Ύπατη Αρμοστεία φρονεί επίσης ότι το πρότυπο μεταχείρισης που προορίζεται για δικαιούχους συμπληρωματικής προστασίας θα πρέπει να προνοεί την προστασία βασικών αστικών ελευθεριών, πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων, επί ίσοις όροις με όσους εξασφαλίζουν καθεστώς πρόσφυγα σύμφωνα με τη Σύμβαση του 1951.

- **Γίνεται εκτεταμένη κατάχρηση κρατικών συστημάτων ασύλου;**

Τα Κράτη έχουν έννομο συμφέρον να διασφαλίσουν ότι δεν θα γίνεται κακή χρήση των συστημάτων ασύλου που εφαρμόζουν. Η πρόκληση για τα Κράτη είναι να θεσπίσουν και να διατηρήσουν τέτοιες διαδικασίες ασύλου ώστε να εξισορροπούνται αφ' ενός οι ανάγκες προστασίας των προσφύγων και αφ' ετέρου το έννομο συμφέρον των κρατών να εμποδίζουν την κακή χρήση των συστημάτων ασύλου ως de facto κανάλι μετανάστευσης. Οι δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες ασύλου προσφέρουν τον πλέον κατάλληλο μηχανισμό για την αντιμετώπιση του ζητήματος της κακής χρήσης του συστήματος ασύλου. Η υιοθέτηση αυστηρότερων διαδικασιών ή η υποβάθμιση των απαιτούμενων εγγυήσεων δεν είναι η ορθή απάντηση στην κακή χρήση. Ούτε μπορεί το επίπεδο της κακής χρήσης του συστήματος ασύλου να αποτιμηθεί με βάση το ποσοστό των ατόμων στα οποία δεν χορηγήθηκε καθεστώς πρόσφυγα στο τέλος της διαδικασίας.

- **Πώς συνδέεται η Ύπατη Αρμοστεία με τη Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες;**

Η Υ.Α. λειτουργεί ως θεματοφύλακας της Σύμβασης του 1951 και του Πρωτοκόλλου της. Αναμένεται από τα κράτη να συνεργάζονται με την Ύπατη Αρμοστεία προκειμένου να διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα των προσφύγων, όπως αυτά καθορίζονται στη Σύμβαση, τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας.

- **Η Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες εξακολουθεί να μας αφορά μέχρι σήμερα;**

Ναι. Αρχικά υιοθετήθηκε για να αντιμετωπίσει τις συνέπειες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στην Ευρώπη και τις αυξανόμενες πολιτικές εντάσεις Ανατολής και Δύσης. Στις δεκαετίες που μεσολάβησαν, τα προβλήματα των προσφύγων έχουν διαδοθεί περισσότερο και οι χώρες καταγωγής έχουν γίνει τόσο διαφορετικές, σε βαθμό που να καλύπτουν σχεδόν όλες τις γωνιές του πλανήτη. Άλλες, πρόσφατες αλλαγές αφορούν την πολλαπλότητα και την αυξανόμενη πολυπλοκότητα των λόγων φυγής. Υπήρξαν επίσης σημαντικές μεταβολές στον τρόπο μετακίνησης των προσφύγων, με μια δυσανάλογη μετατόπιση βάρους προς τις αναπτυσσόμενες χώρες και περιοχές που έχουν τις λιγότερες δυνατότητες να υποδεχθούν και να φροντίσουν τους πρόσφυγες. Αν αυτές είναι οι βασικές αλλαγές που έχουν σηματοδοτήσει την παγκόσμια κατάσταση των προσφύγων τα τελευταία χρόνια, δεν έχουν σε καμία περίπτωση θέσει υπό αμφισβήτηση την ισχύ και το κύρος της Σύμβασης του 1951 για τους Πρόσφυγες. Πράγματι, η Σύμβαση αποδείχθηκε εξαιρετικά ανθεκτική στην προσπάθεια για προστασία δεκάδων εκατομμυρίων ανθρώπων κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες. Όσο υφίσταται δίωξη ατόμων και ομάδων τόσο θα υπάρχει και ανάγκη για τη Σύμβαση.

- **Είναι μόνιμο το καθεστώς πρόσφυγα;**

Το να είναι κάποιος πρόσφυγας δεν είναι, ούτε πρέπει να αποτελεί μόνιμη κατάσταση. Ο πρόσφυγας θα πρέπει είτε να επιστρέψει εθελοντικά στη χώρα καταγωγής του, όταν οι συνθήκες επιτρέπουν την ασφαλή και αξιοπρεπή επιστροφή του, είτε να βρει άλλη λύση εντός μιας νέας κοινότητας, στην πρώτη χώρα ασύλου ή σε άλλη χώρα. Οι περισσότεροι εξόριστοι πληθυσμοί επιθυμούν ασφαλώς να γυρίσουν στην πατρίδα τους το συντομότερο δυνατό. Όταν, ωστόσο, ο εθελοντικός επανασπατρισμός δεν είναι εφικτός, ο στόχος της προστασίας προϋποθέτει την τοπική ενσωμάτωση των προσφύγων στην πρώτη χώρα ή, σε άλλες περιπτώσεις, μετεγκατάσταση σε άλλες χώρες. Στις περιπτώσεις αυτές, η Σύμβαση του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων καλεί τα Συμβαλλόμενα Κράτη να διευκολύνουν την πολιτογράφηση των προσφύγων.

- **Μπορεί να είναι πρόσφυγας κάποιος που χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες παράνομου διακινητή;**

Το ότι κάποιος αποτείνεται σε παράνομο διακινητή για να εισέλθει σε μια χώρα δεν υποδεικνύει ότι αυτό το άτομο είναι πρόσφυγας ή όχι. Δείχνει μόνο απόγνωση και έλλειψη βιώσιμων επιλογών για να φτάσει σε ένα ασφαλές μέρος. Παρόλο που η λαθραία διακίνηση ανθρώπων κατά παράβαση της νομοθεσίας ενός κράτους για τη μετανάστευση,

για σκοπούς οικονομικού ή υλικού κέρδους, συνιστά ποινικό αδίκημα, δεν είναι έγκλημα το να διακινδυνεύεις τη ζωή σου για να γλιτώσεις από πόλεμο, σύγκρουση ή δίωξη, αναζητώντας προστασία σε άλλη χώρα. Η Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες, στο Άρθρο 31, αναγνωρίζει ότι υπάρχουν επαρκείς εξηγήσεις για τη μη εξουσιοδοτημένη είσοδο ή παρουσία ενός πρόσφυγα σε μια χώρα ασύλου. Κατ' ακρίβειαν, το διεθνές δίκαιο προστατεύει από ποινικές κυρώσεις οποιοδήποτε άτομο έχει διακινηθεί παράνομα, είτε αυτός είναι πρόσφυγας είτε όχι.

- **Δεν είναι καλύτερα να προστατευθούν οι πρόσφυγες στην περιοχή προέλευσής τους;**

Κατ' αρχήν, ναι. Οι άνθρωποι που τρέπονται σε φυγή λόγω πολέμου και διώξεων θα πρέπει να μπορούν να βρουν ένα ασφαλές καταφύγιο και να απολαμβάνουν αποδεκτές συνθήκες διαβίωσης σε περιοχές κατά το δυνατόν πιο κοντά στα σύνορα της δικής τους χώρας. Κάτι τέτοιο θα απέτρεπε την ανάγκη των προσφύγων και αιτητών ασύλου να κάνουν δύσκολα, επικίνδυνα και δαπανηρά ταξίδια σε μακρινά μέρη του κόσμου. Ωστόσο, το διεθνές δίκαιο δεν απαιτεί από ένα άτομο που χρήζει προστασίας να κάνει αίτηση για άσυλο στην περιοχή προέλευσής του ούτε και στην πρώτη χώρα που έχει φτάσει. Η βασική ευθύνη υποδοχής και εξέτασης του αιτήματος ασύλου εναπόκειται στο κράτος όπου το άτομο ζητά άσυλο. Εντούτοις, είναι σημαντικό να γίνουν αποτελεσματικές διευθετήσεις για ίση κατανομή της ευθύνης, επειδή, όπως ρητά δηλώνεται στο Προοίμιο της Σύμβασης του 1951, «η παροχή ασύλου δυνατόν να συνεπάγεται εξαιρετικά μεγάλη επιβάρυνση σε ορισμένες χώρες, και η ικανοποιητική λύση προβλήματος του οποίου η διεθνής έκταση και φύση έχει αναγνωρισθεί από τον ΟΗΕ δεν μπορεί κατά συνέπεια να επιτευχθεί χωρίς διεθνή συνεργασία».

- **Τι είναι ο Κανονισμός του Δουβλίνου;**

Πρόκειται για νόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καθορίζει τη χώρα που είναι υπεύθυνη για την παραλαβή και εξέταση αιτήσεων ασύλου με βάση συμφωνημένα κριτήρια. Ο Κανονισμός του Δουβλίνου θεσπίζει ένα δεσμευτικό μηχανισμό ανάμεσα στα 28 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τέσσερις Ευρωπαϊκές χώρες (Νορβηγία, Ισλανδία, Ελβετία και Λίχτενσταϊν) για τον καθορισμό του κράτους που θα είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου και την υποχρέωση (επαν)εισοχής, που εναπόκειται στο συγκεκριμένο κράτος. Η απόδοση ευθύνης βασίζεται σε μια ιεραρχία επίσημων κριτηρίων, περιλαμβανομένης

της παρουσίας στενών μελών της οικογένειας με καθεστώς πρόσφυγα, της κατοχής άδειας διαμονής ή έγκυρης θεώρησης που έχει πρόσφατα εκδοθεί από κράτος μέλος, ή χαλαρού ελέγχου των εξωτερικών συνόρων. Ο Κανονισμός του Δουβλίνου λειτουργεί με βάση την υπόθεση ότι, καθώς οι νόμοι και πρακτικές περί ασύλου στα κράτη της Ε.Ε. βασίζονται στα ίδια κοινά πρότυπα, επιτρέπουν στους αιτητές ασύλου να απολαμβάνουν παρόμοια επίπεδα προστασίας οπουδήποτε εντός της Ε.Ε. Στην πραγματικότητα, όμως, η νομοθεσία και πρακτική περί ασύλου διαφέρει ακόμη ευρέως από χώρα σε χώρα, με αποτέλεσμα οι αιτητές ασύλου να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης. Ως εκ τούτου, αφού δεν υπάρχει πλήρης εναρμόνιση, το σύστημα του Δουβλίνου θα συνεχίσει να είναι άδικο τόσο απέναντι στους αιτητές ασύλου όσο και σε ορισμένα κράτη μέλη στα εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε.

- **Τι είναι η «προσωρινή προστασία;»**

Τα κράτη κατά καιρούς προσφέρουν «προσωρινή προστασία», όταν αντιμετωπίζουν ξαφνική μαζική εισροή ανθρώπων, όπως συνέβη κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων στην πρώην Γιουγκοσλαβία, στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι άνθρωποι αυτοί μπορούν να γίνουν γρήγορα δεκτοί σε ασφαλείς χώρες, αλλά χωρίς καμία εγγύηση μόνιμου ασύλου. Επομένως, η «προσωρινή προστασία» μπορεί να λειτουργήσει προς όφελος τόσο των κυβερνήσεων όσο και των αιτητών ασύλου σε συγκεκριμένες συνθήκες. Ωστόσο, το καθεστώς αυτό μόνο συμπληρώνει, δεν αντικαθιστά τα ευρύτερα μέτρα προστασίας που παρέχονται από τη Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες.

- **Ποιος θεωρείται Εσωτερικά Εκτοπισμένο Άτομο; (ΕΕΑ);**

Εσωτερικά εκτοπισμένα άτομα είναι τα άτομα που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους λόγω ανθρωπογενών (π.χ. πόλεμος) ή φυσικών καταστροφών, όμως σε αντίθεση με τους πρόσφυγες, δεν έχουν διασχίσει διεθνή σύνορα, αλλά παρέμειναν στην πατρίδα τους. Η αρχική εντολή της Ύπατης Αρμοστείας δεν καλύπτει συγκεκριμένα τα ΕΕΑ. Ωστόσο, λόγω της εμπειρογνωμοσύνης του Οργανισμού σε θέματα εκτοπισμού, εδώ και πολλά χρόνια η Ύπατη Αρμοστεία προστατεύει και συνδράμει εκατομμύρια εσωτερικά εκτοπισμένων ατόμων. Στα τέλη του 2016, υπήρχαν 40.03 εκατομμύρια ΕΕΑ ανά τον κόσμο.

Τώρα, πιο πολύ παρά ποτέ, οφείλουμε να είμαστε Μαζί με τους πρόσφυγες #WithRefugees

Ο κόσμος γίνεται μάρτυρας πρωτόγνωρων αριθμών ανθρώπων που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

Για να γλιτώσουν από τη βία, τις διώξεις και παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αφήνουν πίσω τους ό,τι έχουν και δεν έχουν.

Αυτή είναι η στιγμή που οι πρόσφυγες μας χρειάζονται περισσότερο παρά ποτέ.

Θέλεις να βοηθήσεις τους πρόσφυγες αλλά δεν ξέρεις πώς;
Μπορείς να κάνεις μικρά, πρακτικά αλλά ουσιαστικά πράγματα...

Παραχωρίστε οικειοθελώς
τις δεξιότητές σας

www.helprefugeeswork.org

Οργανώστε εκδηλώσεις
ευαισθητοποίησης και
συγκέντρωσης πόρων

Γίνετε εθελοντής

Εργαστείτε στην Υ.Α. ως ασκούμενοι

Βοηθήστε τους πρόσφυγες να ενταχθούν στη νέα
κουλτούρα help.unhcr.org

Ενταχθείτε στις Δραστηριότητες της
Παγκόσμιας Ημέρας Προσφύγων

Για περισσότερες ιδέες, επισκεφτείτε
τις ιστοσελίδες μας
www.unhcr.org www.unhcr.org/cy

Ακολουθήστε μας στο Facebook & Twitter
[@UNHCR](https://www.facebook.com/UNHCR); [@refugees](https://twitter.com/refugees); [unhcrCyprus](https://twitter.com/unhcrCyprus)

Cyprus

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Τ.Θ. 21642, 1590 Λευκωσία

Τηλ.: +357 22 35 90 57/43

Φαξ: +357 22 35 90 37

E-mail: cypni@unhcr.org

Website: www.unhcr.org

www.unhcr.org.cy

Facebook and Twitter: [unhcrCyprus](https://www.facebook.com/unhcrCyprus)